

De Ster

Conferentie Panorama

„Duizenden kwamen naar hun Kerkleiders luisteren”

(Zie blz. 333)

DE STER

van

De Heiligen der Laatste Dagen

42e Jaargang

—

No. 21

»De Ster« van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland
verschijnt tweemaal per maand.

Abonnementsprijs: f 0.50 per drie maanden,
f 0.90 per half jaar en f 1.50 per jaar.

Buitenland f 2.— per jaar.

Crooswijkschesingel 16 b - Rotterdam-Noord

»Maar ik maak u bekend, broeders,
dat het Evangelie, hetwelk van mij
verkondigd is, niet is naar den mensch;
want ik heb het ook niet van een
mensch ontvangen, noch geleerd, maar
door de openbaring van Jezus Christus.«
Galaten 1: 11-12.

FRANKLIN J. MURDOCK

Redacteur

JOSEPH P. LAMBERT

Assistent

JOHANNA A. RIET

Assistente

INHOUD

	Blz.
DE KERK EN HAAR ZENDING	
<i>door Daryl Chase . . . . .</i>	327
EN HIJ VERHIEF ZIJN STEM.....	
<i>door J. Paul Vorkink . . . . .</i>	330
EEN INSPIREERENDE CONFERENTIE TE SALT LAKE CITY	
<i>door Joseph P. Lambert . . . . .</i>	334
VAN DE REDACTIE:	
HET HERSTELDE EVANGELIE EN ZIJN	
ZESHONDERD MARTELAREN	
<i>door Richard R. Lyman . . . . .</i>	332
JEZUS DE CHRISTUS	
<i>door James E. Talmage . . . . .</i>	336
ONDER DE HOLLANDERS IN HET ROTSGBERGTE	338
GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING	339
INTERESSANT ALLERLEI	340
BIJ DE VOORPAGINA	333

DE KERK EN HAAR ZENDING

door DARYL CHASE

Directeur van de Kerk Instituut te Laramie, Wyoming

KORT NA de eerste eeuw schreef A. D. Pliny, gouverneur van Bithynia aan den keizer Trajan en vroeg hem inlichtingen aangaande de wettige behandeling der christenen. Het blijkt uit zijn brief en het antwoord, dat noch de geleerde gouverneur van Bithynia, noch de heerscher van het machtige Romeinsche rijk veel wisten aangaande den christelijken godsdienst, welke toen alreeds meer dan driekwart eeuw bestond.

Zijn algeheele onwetendheid erkennend, betitelde Pliny den christelijken godsdienst als een „aansteekelijk bijgeloof”, een „besmetting”, welke zich vanuit de steden van Bithynia over de nabijgelegen dorpen en het land verspreide. Hij rangschikte het christendom louter onder de talloze onbevoegde vereenigingen, welke in het keizerrijk werkten en als zoodanig was het onder verdenking en blootgesteld aan vervolging. Weinig konden Pliny of Trajan of eenig ander politiek leider of de schrandere geleerden van die eeuw droomen, dat de verachte godsdienstigen, „christenen” genaamd, binnen de volgende tweehonderd jaar over de gansche Romeinsche wereld zouden zijn verspreid. De triomf van de vroegere kerk over al haar vijanden beslaat een der treffendste en meest tragische tijdperken van de wereldgeschiedenis.

Heden is de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen weinig ouder dan de vroegere kerk was ten tijde van Pliny en Trajan; en ofschoon haar 750.000 leden over de geheele beschaafde wereld welbekend zijn en zelfs in vele streken onder de zoogenaamde trage volkeren, wordt ze toch door hen, die buiten haar kudde staan, niet beschouwd als de groote kerk der toekomst. Evenals de geestdriftige heiligen der eerste eeuw gelooven ook de Heiligen der Laatste Dagen, dat zij het gelaat naar de rijzende zon wenden, dat temidden van veel sociale, economische en godsdienstige verworping en verval deze krachtige jonge kerk voorwaarts gaat en dat ze dag in dag uit nieuwe

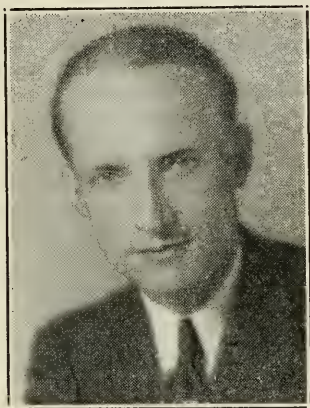
bewijzen levert van haar levensvatbaarheid. Als lid van deze Kerk ben ik trotsch op haar verrichtingen gedurende de afgelopen eeuw en ik wil gerangschikt worden onder hen, die gelooven, dat haar een schitterende en verheven toekomst te wachten staat. Mijn geloof en vertrouwen in de toekomst zijn gedeeltelijk gebaseerd op het bewijs, hetwelk volgt. Ik geloof, dat de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen de groote Kerk der toekomst zal worden, omdat:

Ten eerste ze haar zending beschouwt als een wereldzending en niet over zichzelf denkt in den geest van sectarisme. Hoewel ze met blijdschap het goede erkent, hetwelk door de honderden christelijke sekten en talrijke burger- en broederorganisaties, welke overal te vinden zijn, wordt gedaan, gelooven de Heiligen der Laatste Dagen toch niet, dat de eene kerk juist zoo goed is als de andere. Vanaf haar nederig begin op 6 April 1830 met haar zes leden tot op het huidige oogenblik hebben haar leiders op basis van haar wereldzending gedacht en gearbeid. Duizenden zendelingen zijn naar ieder deel der globe uitgezonden, waar onverdraagzame wetten hen niet hebben buitengesloten. Haar lectuur is in vele talen gedrukt. In dagen van donkere armoede en schitterenden voorspoed is deze Kerk trouw geweest aan het gebod: „Gaaf heen in de wereld en predikt dit Evangelie aan iedere creatuur.”

Ik geloof, dat de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen bestemd is, in de toekomst een groote Kerk te worden — dat ze van den beginne af is geweest als zuurdeesem, in het brood verborgen — omdat ze immer onbevreesd is geweest om te worstelen met alle problemen, welke direct of indirect te maken hebben met het geestelijk leven van den mensch. Lang voordat de uitdrukking „algemeen evangelie” werd gebezigd, werd het door de Heiligen der Laatste Dagen toegepast.

Er zijn nog godsdienstige sekten, welke zich weinig of niet bezighouden met de sociale problemen van armoede, drank en oorlog. Van zulke organisaties kan niet worden verwacht, dat zij de banier van Christus voeren; zij hebben geen aanspraak op de toekomst. Terwijl de zustersekten zich hebben verheugd in serafijsche visioenen, afgeleid van droefgeestig denken, aangaande de Heilige Stad, welke zonder handen gebouwd vanuit den hemel zal neder dalen, hebben de Heiligen der Laatste Dagen kanalen gegraven, woestijnen ontgonnen, de hongerigen gevoed, de naakten gekleed en steden gebouwd, en uitgezien naar den tijd, wanneer zij een heilige stad zullen

Daryl Chase

kunnen bouwen, welke geschikt zal zijn, door den Zoon van God de Zijne te worden genoemd.

De Kerk der toekomst zal den last van haar armen en den last van godsdienstonderricht en den last van het sociaal leven van haar jeugd niet overlaten aan politieke, sociale of halfgodsdienstige organisaties buiten de Kerk. Doch in den naam van Hem, Wiens Evangelie zij beweert te prediken, zal de Kerk der toekomst in deze menselijke noodden voorzien. De groote geschiedschrijver Harnack schrijft het succes van de vroegere kerk hoofdzakelijk toe aan haar getrouwheid in het uitdragen van het gebod van den Heiland, om de hongerigen te voeden, de naakten te kleeden en de gevangenen te bezoeken.

Geen modern manifest of vroeger heilig geschrift is duidelijker in haar kreet voor sociale gerechtigheid dan het moderne geschrift van de Heiligen der Laatste Dagen, welke hen in deze belangrijke zaken leidt. Ik haal aan uit *Leer en Verbonden*: „Want de aarde is vol en er is genoeg en overvloedig; ja, Ik heb alle dingen voorbereid en den kinderen der menschen een vrijen wil gegeven, dat zij voor zichzelf kunnen handelen. Daarom, indien eenig mensch van den overvloed, dien Ik gemaakt heb zal nemen en zijn deel overeenkomstig de wet van Mijn Evangelie aan de armen en behoeftigen niet zal mededeelen, hij zal met de goddeloozen zijne oogen in de hel opheffen, in kwelling zijnde”. 104: 17, 18.

Uit hetzelfde geschrift haal ik aan: „Want indien gij niet gelijk in aardsche dingen zijt, zoo kunt gij niet gelijk zijn in het verkrijgen der hemelsche dingen”. 78: 6.

En deze eenvoudige gelijkenis, welke is ontleend aan hetzelfde boek, is met betrekking tot dit onderwerp al even krachtig:

„En laat een iegelijk zijnen broeder achten gelijk zichzelf en deugd en heiligheid voor Mij beoefenen. En wederom zeg Ik u, laat een iegelijk zijnen broeder achten gelijk zichzelf; want welke man onder u hebbende twaalf zonen en hij acht den een niet hooger dan den ander en zij dienen hem gehoorzaam en hij zegt tot den eenen, wees gij met lange kleederen bekleed en zit hier; en tot den anderen, wees gij met lompen bekleed en zit daar, en ziende op zijne zonen zal zeggen, ik ben rechtvaardig. — Ziet, dit heb Ik u als een gelijkenis gegeven en het is zelfs gelijk Ik ben: Ik zeg u, weest één, en indien gij niet één zijt, gij zijt de Mijnen niet.” 38: 24-27.

Het groote Sociale Voorzorgsplan der Kerk is een inherent deel van haar theologie; het is het resultaat van een economisch ideaal en ontvangt zeer terecht allerwege lof, daar het staat in scherpe tegenstelling met de veelvuldige doch ondoeltreffende mondelinge verklaringen, welke door vele christelijke sekten worden gedaan. De Kerk der

toekomst moet niet alleen spreken, doch ze moet in deze groote zaken handelen en het is door het laatste, dat het „Mormonisme” heden een alleenstaande plaats inneemt.

Ik geloof, dat de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen de groote Kerk der toekomst zal worden, omdat ze macht heeft, de hoogste aanhankelijkheid van sterke mannen en vrouwen te winnen en te behouden, zonder als reden zelfzuchtige motieven.

Het is algemeen erkend, dat de vooraanstaande mannen en vrouwen van karakter en zaken en beroeps-leiderschap te vinden zijn in ambten van Kerkleiderschap, waar de Kerk zich ook heeft gevestigd. Zonder de belofte van geldelijke belooningen heeft de Kerk te harer beschikking

houdt — de leiders van morgen. En wanneer ik zeg, dat ze er vat op heeft, dan bedoel ik hiermede niet een aanhankelijkheid, gebaseerd op vrees, bijgeloof of onwetendheid. Integendeel, deze zich ontwikkelende jonge mannen en vrouwen zien in de Kerk iets veel grooters dan zichzelf — een instelling, welke haar beweringen, dat zij de kracht Gods tot zaligheid den menschen tot zegen wil doen zijn, aantoot. Mormonisme is niet slechts een groote zendings-kerk, doch het meest belangrijk voor haar toekomstigen groei is, zij heeft de macht tot zelfbestending door haar eigen jeugd. Deze macht, om sterke mannen en vrouwen te winnen en te houden voor taken van onzelfzuchtige toewijding, is geheel in tegenstelling met de hui-

Arbeidzame leden onder het Voorzorgsplan der Kerk

„...De Heiligen der Laatste Dagen hebben kanalen gegraven, woestijnen ontgonnen, hongerigen gevoed, naakten gekleed, en sieden gebouwd...”

duizenden zendingen, zaken- en beroeps-experts, en nederige arbeiders, die vreugdevol hun dienstoffers, groot of klein, brengen en ze op haar altaar leggen. Deze jaarlijkse offeranden van vrijwillig dienstbetoon vertegenwoordigen reusachtige sommen gelds, indien ze in geldswaarde zouden worden omgezet.

Ik heb aan zeven Kerksscholen van de Heiligen der Laatste Dagen les gegeven en ben daardoor met honderden Hooge School- en Collegestudenten van Mormoonsche gezinnen in aanraking gekomen. Door deze rijke ervaring weet ik, dat de Kerk niet alleen vat heeft op haar meerderheid mannen en vrouwen van karakter en bekwaamheid, doch ook haar jeugd wint en

dige neiging in de geheele christenwereld van bekwame jonge mannen en vrouwen, om kerkposities te mijden. De Kerk der toekomst zal die Kerk zijn, welke een ijver voor rechtvaardigheid kan inspireeren in het hart van haar jeugd, die leeft in een begaafde wereld van onbegrensde uitvindingen.

Ik geloof, dat de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen zal blijven voortgaan in macht en aantal, zooals de vroegere kerk dit deed, omdat met al hare talrijke voordeelen en werkzaamheden van tijdelijken en wereldlijken aard, zulk een tentoonspreiding van energie en rijkdom op zichzelf niet het einde

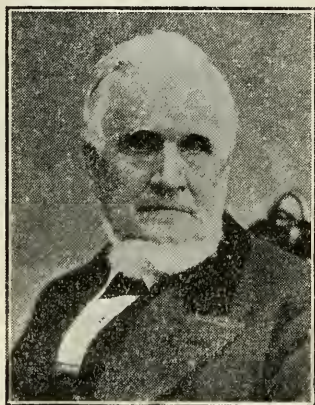
(Zie vervolg op bldz. 338).

EN HIJ VERHIEF ZIJN STEM.....

door J. Paul Vorkink

Het was een snikheete dag laat in juni. De tijd wees ongeveer drie uur in den middag. Het alles speelde zich af in een kale gevangeniskamer. Vier mannen waren in een hoopvolle stilte bijeen. Deze vier mannen waren gevangenen. Zij hadden zich vrijwillig overgegeven in de handen van een geheel geen bescherming biedend gouvernement, ten einde valsche aanklachten van lafheid en overtreding der wet te weerleggen. In deze wake waren zij inderdaad vereenigd. Hoe geloovig en hoopvol deze vier ook schenen te zijn, toch wisten zij allen zeer goed, dat nog voor vele uren zouden zijn verstreken, tenminste een, of twee, wellicht alle vier zouden zijn gedood.

John Taylor

Hij was een „Strijder voor het Recht“

Zij wisten, dat zij een marteldood zouden ondergaan, vermoord vanwege hun standvastigheid voor een zaak, van welker goddelijkheid zij overtuigd waren. Hier waren zij bijeen — denkend — peinzend — hoopvol. Juist toen dit droevig tooneel zijn hoogtepunt bereikte en de spanning bijna ondragelijk was, verhief een der vier, een lange, knappe, keurig uitzienende jonge man van in den dertig, zijn stem in een eerbiedig lied.

„Een arme reiziger, moe en mat,
Is dikwijls op mijn weg getreën;
Die oh zoo smeekend „Help me“ bad,
Dat 'k nimmer zeggen konde
neen.....”

Terwijl allen de eenvoudige woorden van dit schoone lied volgden, was er een pijnlijke, diepe stilte. Mannen in stille gemeenschap. Toen vroeg de leider der vier den jongen man, het nogmaals te zingen. Wederom uitte deze liefelijke stem de gemengde gevoelens van de ongelukkigen.

„..... Maar iets, dat in zijn oogen
[glom,
Won mijne liefde, 'k wist niet
waarom.....”

Ditmaal had de jonge zanger nauwelijks zijn zingen beëindigd, toen hij uit het venster keek. Hij zag een troep jonge mannen — ongeveer een honderd — die om den hoek der gevangenis kwamen aanrennen. Hun gelaat was gekleurd als van wilden, roodbruin en zwart. Ze joelden, sprongen, dreigden, scholden. Een oogenblik later hoorde men het gestommel van zware schoenen op de trappen. De vier gevangenen sprongen op, ten einde de deur gesloten te houden. Een kogel vloog door het sleutelgat. Spoedig suisdan de doodende kogels door de kamer. De jonge zanger sprong naar het venster. Een kogel van buitenaf raakte het horloge in zijn vestzak en deed hem achteruit stuiven. Vier andere kogels drongen hem in het vleesch. Twee zijner metgezellen waren reeds dood. In koelen bloede doodgeschoten! Ten laatste bedaarde de razernij van het gepeupel, de mannen gingen heen. De andere overlevende trok den gewonden zanger voorzichtig naar een ander vertrek, legde hem op den grond en zeide medelijdend: „Het is hard je zoo op den vloer te moeten neerleggen, maar als je wonden niet doodelijk zijn, dan wil ik, dat je zult leven en deze gebeurtenis vertellen!”

Slechts nog zoo kort daarvoor had de stem van dezen gewonde zoo hoopvol den Allerhoogste geloofd. Nu werd hij voor dood opgegeven. Doch toen stierf hij nog niet. Want hij leefde, ten einde zijn zoo tragische geschiedenis te vertellen; hij leefde om voor anderen troostwoorden te zingen; hij leefde, om een der meest benijdenswaardige levenszendingen te vervullen. Hij was John Taylor, de derde profeet van de Mormoonsche Kerk.

Een treffende profetie

De gaven van openbaring en profetie waren beide zeer sterk in John Taylor, derden president van de laterdaagsche Kerk. Onder de treffende profetieën, door President Taylor geuit, was er een aangaande gouverneur Thomas Ford van Illinois, den man, die feitelijk den profeet Joseph Smith in handen van een joelende bende overgaf onder het mom der belofte, dat hij zou worden beschermd. Oud. Taylor profeteerde, dat gouverneur Ford zou leven, totdat het vleesch hem zoo goed als geheel van de beenderen zou vallen, dat hij zijn vermogen zou verliezen en als een arm man zou sterven, afhankelijk van de liefdadigheid. Een niet-Mormoonsche dame, die deze profetie had gehoord en eveneens de begrafenis van gouverneur Ford bijwoonde, getuigde (evenals alle feiten, die verband hielden met het leven, den dood en de begrafenis van Thomas Ford), dat President Taylor's voorspelling tot op den letter vervuld was.

John Taylor's ondervinding tijdens het martelaarschap van Joseph en Hyrum Smith was er inderdaad een, welke den moed, de dapperheid, de vastberadenheid van dezen nederigen man openbaarde. Moedig was hij, toen hij te voet en zonder een cent op zak naar Engeland een zending ging vervullen. Hij en zijn familie werden gekweld, door gewelddadig gepeupel verjaagd, door ziekte geplaagd. Doch ondanks dit alles verliet hij zijn tehuis, liep en

predikte, zich geheel op den Heere verlatend, maakte vijf maanden onbeschrijflijke ontberingen door, alvorens hij te Liverpool landde, ten einde zijn arbeid aan te vangen. Hij opende zendingswerk in Ierland en in Frankrijk en hielp bij de uitgave van het *Boek van Mormon* in het Engelsch, Fransch en Duitsch, alsmede bij het samenstellen van tractaten, pamfletten en zangboeken voor het goddelijk werk.

Dapper was hij, toen hij de eene gewelddadige bende na de andere, alsmede opstandige afvalligen onder de oogen zag en hij verklaarde zelfs met het risico, zijn leven te verliezen, dat hij wist, dat Joseph Smith een waar profeet van God was, dat dit werk goddelijk was en dat de poorten der hel het niet konden overweldigen.

Vastberaden was hij, ook toen hij als president en profeet der Kerk stond. Het gepeupel, slechte en ontaarde menschen, ja zelfs de regeering van zijn eigen land, stelden alle pogingen in het werk om de Kerk, welke hij leidde, van de aarde te verdelen. Hij was een „Strijder voor het Recht” en hij inspireerde zijn volk, niet te versagen, doch moedig voort te strijden. Alle mogelijke kracht aanwendend tegen een bijna onvermijdelijken ondergang, trok president Taylor ten strijde tegen de verdrukking van een bevooroordeelde wereld. Zijn smeekende raad tot de heiligen is heden nog van juist zooveel nut als op den dag, waarop hij werd gegeven. Hij zeide: „Er staan ons gebeurtenissen te wachten, welke van ons verwachten al ons geloof, al onze kracht, al ons vertrouwen, al ons berusten in God, ten einde ons de invloeden, welke daarvan het gevolg zullen zijn, te doen doorstaan..... Wij kunnen niet op ons verstand vertrouwen; wij kunnen niet op onze rijkdom bouwen; wij kunnen ons op geen enkele ons ten dienste staande omstandigheid verlaten; wij dienen alleen in den levenden God te vertrouwen, om ons te leiden. En er was nimmer een tijd, waarin wij meer aanhankelijkheid, zelfverloochening en gehechtheid aan de
(Zie vervolg op blz. 335)

1 NOVEMBER 1937

VAN DE REDACTIE

HET HERSTELDE EVANGELIE EN ZIJN ZESHONDERD MARTELAREN

OP ZONDAG 20 September 1936 kwam nabij Omaha, Nebraska, Ver. Staten, een menigte van ongeveer drie duizend personen bijeen, ten einde hulde te betoonen aan de zeshonderd Mormoonsche pioniers, die op de oude begraafplaats in onherkenbare graven liggen en te hunner nagedachtenis een zeer groot bronzen monument op te richten.

De geheele dienst was het grondig en indrukwekkend bewijs van de bewondering en waardeering voor die dappere en moedige heiligen, wier overblijfselen in de oude graven van de groote Amerikaansche woestijn werden gelegd als gevolg van hun heldhaftigen strijd, om in de toppen der bergen dat koninkrijk van God te helpen vestigen, waarvan de profeten van ouds voorspelden, dat „het eeuwig zou bestaan.”

De betoonde hulde was groot. Een grootere, dan verdiend werd, was zekerlijk niet te geven. Die moedige heiligen durfden veel. Ter wille van het Evangelie verlieten zij hun geboorteland. Vastberaden begaven zij zich in de moeilijkheden, waarvan een bovenmenselijke opoffering het gevolg was. Zij zijn martelaren.

En is het een wonder, dat zulk een geloof en intens godsdienstvuur in hun boezem brandden! Zij hadden geloof in het herstelde Evangelie, hetwelk leert, dat de eeuwen lang geheerscht hebbende stilte des hemels was verbroken. Een engel was verschenen. Een moderne profeet werd door de macht van God voortgebracht. Hemelsche boodschappers, niet minder dan God de Vader en Zijn Zoon Jezus Christus zijn tot de aarde gekomen. Door hun goddelijke macht hebben Zij hier weder hersteld het Evangelie van den Meester met al zijn noodzakelijke sleutelen, rechten en autoriteit om de prediking van deze waarheid voort te zetten en alle heilige verordeningen van doop, bevestiging, verordineering enz. te verrichten, welke noodig zijn voor de ontwik-

keling, verheffing, voortgang en vreugde van het menschdom hier op aarde en voor hun zaligheid en eeuwige vreugde in het hiernamaals.

Met de herstelling van het Priesterschap, het gezag om het Evangelie van Jezus Christus te prediken, vingen zij, wien deze opdracht was gegeven, hun arbeid aan. De eerste bekeerlingen waren weinigen, doch later sloten de menschen zich bij duizenden bij de Kerk aan.

De zendelingen, die dit bekeeringswerk verrichtten, waren geen geschoolde predikanten, zij waren geen geleerde dominees; hun voornaamste bevoegdheid was de goddelijke autoriteit, welke zij van den hemel hadden ontvangen. Zooals de schriften zeggen, vergaderden deze ouderlingen de getrouwen bijeen, de weinige uitverkorenen „eenen uit eene stad en twee uit een geslacht” (Jeremia 3:14) en brachten hen in grooten getale bijeen, zoodat ten tijde van het martelaarschap van den Profeet in 1844 de bevolking van Nauvoo, toen den hoofdzetel der Kerk, het aantal van twintig duizend had bereikt.

Deze twintig duizend werden in het hartje van den winter vanuit hun tehuis verdreven. Zij, die het eerst den Mississippi overstaken, deden dat over het ijs. President Heber J. Grant zeide: „In de koude en storm van dien eersten nacht van het kamp werden negen kindertjes geboren, terwijl de moeders in tenten lagen, in huifkarren en in ruwe hutten; en deze moeders waren geen wilden, geen woud- of prairie-zwerfers, die tegen koude en storm en ontbering en moeilijkheden gehard waren. Zij waren moeders van beschaving, die de gemakken van de moderne beschaving gewend waren”.

En dit verdrijven van twintig duizend inwoners vanuit hun tehuis in het midden van den winter vond niet plaats in Rusland, noch in de middeleeuwen! Het geschiedde in

het hartje van het moderne Amerika in het jaar onzes Heeren 1846. Het was het godsdienstvuur, het was de positieve kennis van de goddelijkheid der zending van den profeet Joseph Smith en van dit nieuw gevestigd gezag en den godsdienst, welke het dezen geloovigen mogelijk maakte, zulke moeilijkheden en ontberingen te verduren.

De menschen hadden geen misdaad bedreven. Zij hadden niets kwaads gedaan. Zij verlangden slechts de gelegenheid, te leven volgens en ongehinderd te volgen het voorbeeld van onzen Heere en Zaligmaker Jezus Christus. Zij zochten een gelegenheid, God volgens de ingeving van hun geweten te dienen.

Vanuit Nauvoo gingen deze daklooze menschen 800 K.M. westwaarts. Hier verbleven zij in wat men noemde Winter Quarters, hetgeen nu Florence, Nebraska is en wachtten daar het komend voorjaar af. Enkelens hunner waren met teer besmeerd en daarna met veeren bestrooid. Hun leiders waren vermoord. De beproevingen dezer pelgrims waren groot geweest, hun nog te wachten staande ervaringen ernstig. Gevangenissen, gepeupel, vervolging, honger en andere ontberingen konden hun godsdienstijver niet doen verflauwen. Zij waren oprecht bekeerd. Hun, die alzoo waren verdreven, beroofd en vervolgd, waren de volgende woorden van den Meester een groote troost: „Zalig zijt gij, als de menschen u

smaden en vervolgen en ligende alle kwaad tegen u spreken om Mijnentwil; want groot is uw loon in den hemel” (Matth. 5:11-12).

Van 1846, toen de verdrijving vanuit Nauvoo begon tot 1869, toen de dwars door het land loopende spoorweg werd voltooid, werden zes duizend dappere pioniers op de vlakten der Amerikaansche woestijn begraven. Van deze liggen er zeshonderd op de oude Mormoonsche begraafplaats, waar het bronzen monument, te hunner eere gemaakt, zoo kort geleden werd onthuld en toegewijd.

Deze plek, alreeds heilig vanwege hen, wier lichaam hier begraven ligt, is thans des te heiliger door het daar opgericht historisch monument. En door de zeshonderd, wier overblijfselen op deze kleine begraafplaats liggen, in onbekende graven en daardoor in zekeren zin onbekend zijn, heeft deze heilige plaats een symbolisme als die van het graf van den Onbekenden Soldaat.

Vrede zij den overblijfselen van deze waardige dooden. Zij zullen op dien opstandingsdag voortkomen, wanneer de groote bazuin zal schallen. Mogen hun kinderen en hun kindskinderen tot de laatste generatie hun onderscheiden voorouders waardig zijn en mogen allen, die deze geschiedenis lezen, het leven met grooteren moed en hooger geloof tegemoet treden. --

Richard R. Lyman.

* * *

BIJ DE VOORPAGINA

Reeds sinds 1867 was de historische Salt Lake Tabernakel het middelpunt der jaarlijksche en halfjaarlijksche algemeene conferenties van de Kerk, welke in April en October worden gehouden. Het Salt Lake Tempelplein vormt het Mekka voor duizenden Kerkleden, die vanuit vele staten en landen zijn gekomen, om de conferentie-vergaderingen bij te wonen en woorden van aanmoediging en raad van de Kerkautoriteiten te hooren, oude vriendschap te hernieuwen en nieuwe vriendschap te sluiten. De laatste conferentie, 1, 2 en 3 October j.l. gehouden, was een der grootste, ooit door de Kerk geleid, met meer dan 16.000 personen aanwezig.

„Conferentie Panorama” versiert de voorpagina van dit nummer van *De Ster*. Ze toont een gedeelte van de conferentiegangers op het Tempelplein aan, terwijl de torens van den Salt Lake Tempel zich op den achtergrond vertoonen.

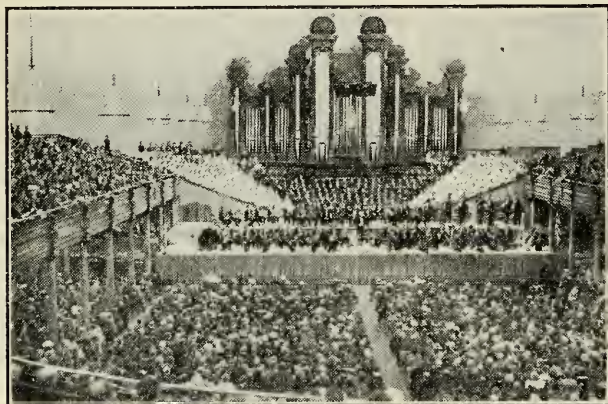
EEN INSPIREERENDE CONFERENTIE TE SALT LAKE CITY

Verknochtheid aan de idealen van de Heiligen der Laatste Dagen, opdat Zion moge staan als een „licht op den heuvel”, werd door de Kerkleiders den leden op het hart gedrukt tijdens de 108ste haljaarlijksche conferentie in Salt Lake City op 1, 2 en 3 October. De conferentie, geleid door den 80-jarigen president der Kerk, Heber J. Grant, die kortgeleden was teruggekeerd van een drie maanden lange reis in Europa, was een der best bezochte confe-

noodzakelijkheid van bekeering. Met een helder klinkende stem, allen conferentiegangers alsmede de vele duizenden in de vreemde landen bekend, waar hij heeft gepredikt en getuigd van de goddelijkheid van het herstelde Evangelie, waarschuwde hij de Heiligen tegen valsche beweringen aangaande alcohol en het Woord van Wijsheid. „Het Woord van Wijsheid is wat de Heere heeft te zeggen en niet wat de mensch te zeggen heeft”, waarschuwde president

Grant, en hij vermaande de leden der Kerk, het Woord van Wijsheid na te leven, indien zij de zegeningen van omhoog verwachten te ontvangen.

„Alle algemeene ambtenaren der Kerk moeten absoluut volledig tiendebetalers zijn en het Woord van Wijsheid waarnemen”, verklaarde de grijze profeet, „ik vraag hun om, indien zij het Evangelie niet leven, op zijde te gaan”. Deze woorden werden

De Tabernakel te Salt Lake City
„Meer dan 16.000 aandachtige luisteraars woonden de vergaderingen bij”.

renties, ooit door de Kerk gehouden. Meer dan 16.000 aandachtige luisteraars woonden de Zondagmiddagvergadering bij; de geweldige tabernakel was tot den nok toe gevuld, terwijl ook op het Tempelplein de menschen stonden oopengepakt, die niet meer in den tabernakel konden komen, doch buiten stonden, ten einde door middel der luidsprekers de inspireerende woorden van de kerkleiders te hooren.

Met krachtige woorden keurde president Grant den geest van luiheid af, welke door sommigen wordt getoond en legde den nadruk op de

geuit in de laatste algemeene conferentievergadering en de Kerkleider maakte duidelijk, dat zijn leerstellingen van toepassing waren op alle ambtenaren der Kerk over de geheele wereld. „Niemand kan het Woord van Wijsheid prediken, indien hij het zelf niet onderhoudt en niemand kan het Evangelie verkondigen, tenzij hij het leeft”, zeide hij.

Sprekend over het Voorzorgsplan der Kerk, een plan, waardoor de Kerk door samenwerking van de Heiligen in tijden van nood zoowel als in tijden van voorspoed voor al haar leden kan zorgen en welk plan

reeds meer dan een jaar in werking is, verklaarde president Grant: „Wij hebben een groot werk ondernomen. Wij zouden geen moeilijkheid met dit werk hebben en met het voorzien in een overvloed, waardoor voor iederen Heilige der Laatste Dagen kan worden gezorgd — en let wel, ik bedoel Heilige der Laatste Dagen, niet iederen leeglooper — indien de menschen hun tienden wilden betalen en per maand twee maaltijden vasten en het daardoor uitgespaarde als vastoffer geven”.

President Grant gaf een volledig verslag van zijn Europeesche reis, sprak over de vriendelijkheid en goedwilligheid van de menschen en de pers, die hij had ontmoet en vergeleek de toestanden van heden met die van meer dan 30 jaar geleden, toen hij president der Europeesche zending was. Hij zeide, overgelukkig te zijn met het feit, dat bijna iedere openbare vergadering, welke was gehouden, door een record menigte was bezocht. Zoo voldaan en gelukkig was de bejaarde, doch krachtige president over zijn bezoek aan Europa, dat hij beloofde, dat in de toe-

komst meer Kerkautoriteiten vaker een bezoek aan de overzeesche zendingen zouden brengen.

President J. Reuben Clark, eveneens onlangs vanuit Europa teruggekeerd, president David O. McKay en andere der Algemeene Autoriteiten alsmede verscheidene teruggekeerde en thans arbeidzaam zijnde zendingspresidenten spraken over de waarachtigheid van het Evangelie en maanden de Heiligen ernstig aan, hun voorrechten als kinderen van God te waardeeren.

Onder de sprekers bevond zich eveneens de gewezen zendingspresident T. Edgar Lyon, die verslag uitbracht van den vooruitgang, welke hij tijdens zijn verblijf aldaar in de Nederlandsche Zending mocht waarnemen. Hij vertelde over de gewijzigde houding jegens de Kerk in Holland, zeide, dat de meeste pers-artikelen en artikelen in tijdschriften den laatsten tijd zeer aanmoedigend waren. Tenslotte bracht Oud. Lyon naar voren, dat de hulporganisaties een mooi werk verrichten in het tot de Kerk brengen van bekeerlingen in Holland. — Joseph P. Lambert.

* * *

En Hij verhief Zijn stem....

(Vervolg van bldz. 331)

beginselen der waarheid behoeften, dan heden het geval is.”

President John Taylor, een der leiders van de herstelde Kerk van Christus, werd 1 November geboren, 129 jaar geleden. Zijn gansche leven, vanaf de dagen, dat hij op de hooivelden aan het werk was, als Methodistisch predikant, als Canadeesch, als waarheidszoeker, was geheel gebouwd op die inspireerende woorden: „Leer de waarheid en de waarheid zal u vrijmaken.” In Canada, voor hem het licht werd geschonken, vastte en bad hij en smeekte God, hem een boodschapper te zenden, die hem den weg kon aantoonen. Op zekeren dag kwam de boodschapper, een eenvoudige „Mormoonsche” zendeling. John Taylor had gehoord van Joseph Smith en zijn *Boek van Mormon*. Hij was bedachtzaam, voorzichtig, onderzoekend. Toen hij echter eenmaal over-

tuigd was, nam hij het Evangelie aan en besteedde het verdere van zijn geheele leven in het prediken en onderwijzen van de eeuwige waarheden.

Negen en dertig jaar, bijna op denzelfden dag, nadat hij op verzoek van Joseph Smith zijn stem in de Carthage Gevangenis had doen klinken, overleed John Taylor. Hij stierf, tot op het laatste oogenblik strijdend voor hetzelfde doel, hetwelk wij heden verkondigen. Het is, nadat wij zulk een geloofsinspirerend leven hebben beschouwd als dat van John Taylor, dat wij eerst ten volle de ware belangrijkheid van die heerlijke woorden kunnen beseffen:

„Wij danken U, Heere, voor profeten, Ons tot leiding in deez' laatste tijd. Wij danken voor 't rein Evangelie, Welks licht onze zielen verblijdt...”

JEZUS DE CHRISTUS

door James E. Talmage

HOOFDSTUK XXVI.

(Vervolg)

De woorden van Jezus luiden : „Indien dan gij, die boos zijt, weet uwen kinderen goede gaven te geven, hoeveel te meer zal de hemelsche Vader den Heiligen Geest geven dengenen, die Hem bidden ?”

Eenigen tijd later sprak Jezus een andere gelijkenis, waarvan de strekking zoo nauw samenhangt met de geschiedenis van den laten bezoeker, dat de bestudeering er van is aan te raden. Ze is bekend als de gelijkenis van den onrechtvaardigen rechter of van de opdringerige weduwe :

„Er was een zeker rechter in een stad, die God niet vreesde en geen mensch ontzag. En er was een zekere weduwe in dezelfde stad, en zij kwam tot hem, zeggende : Doe mij recht tegen mijne wederpartij. En hij wilde voor eenen langen tijd niet; maar daarna zeide hij bij zichzelf : Hoewel ik God niet vrees en geen mensch ontzie, nochtans, omdat deze weduwe mij moeilijk valt, zoo zal ik haar recht doen, opdat zij niet eindelijk kome en mij het hoofd breke.” ¹⁾

De rechter had een goddeloos karakter; hij weigerde de weduwe recht te doen, die van geen ander hulp kon verwachten. Hij werd tot handelen aangezet door het verlangen, om aan het aanhouden van de vrouw een einde te maken. Laat ons er ons voor wachten, zijn zelfzuchtige handeling te vergelijken met de wegen Gods. Jezus wilde niet aantoonen dat, zooals de goddelooze rechter eindelijk zwichtte voor de smeekbede, God dit ook doet; doch Hij wees er op dat, als zelfs een wezen als deze rechter, die „God niet vreesde en geen mensch ontzag” ten laatste zou luisteren en het verzoek van de weduwe inwilligen, niemand zal twijfelen dat God, de Rechtvaardige en Genadige, zal hooren en beantwoorden. De verstoktheid van den rechter, ofschoon geheel goddeloos van zijn kant, kan toch uiteindelijk in het belang van de weduwe zijn geweest. Had zij zoo gemakkelijk hulp verkregen, dan kon ze wellicht weder onvoorzichtig zijn geworden en een ergeren tegenslag moeten ondergaan dan de eerste, welke haar had gehinderd. Des Heeren doeleinde in het geven van die gelijkenis wordt duidelijk aangegeven; ze was „daartoe strekkende, dat men altijd bidden moet, en niet vertragen.” ²⁾

¹⁾ Luk. 18:2-5; lees verzen 1 en 6-8; zie eveneens *Leer en Verbonden* 101:81-94.

²⁾ Luk. 18:1; vergelijk 21:36; Rom. 12:12; Efeze 6:18; Col. 4:2; 1 Thess. 5:17.

Kritiek over Farizeën en wetgeleerden ¹⁾

Aangaande de herkomst van de bovenmenselijke machten van onzen Heere waren weder heel wat verschillende uitleggingen naar voren gekomen door het feit, dat Hij vol erbarmen een boozen geest had uitgeworpen bij een man, die door het bezeten zijn van dien duivel stom was. De oude Farizeesche theorie, dat Hij de duivelen uitwierp door de macht van „Beëlzebub, den overste der duivelen,” was herleefd. Evenals bij een vroegere gelegenheid, waaraan wij alreeds onze aandacht hebben gewijd, werd de dwaasheid van zulk een begrip aangetoond.²⁾ De geestelijke duisternis, waarin booze menschen naar teekenen haken, de teleurstelling en het oordeel, welke hun te wachten stonden en andere reeds aangehaalde leerstellingen maakte Jezus in een verdere toespraak duidelijk.³⁾

Toen ging Hij op verzoek ten huize van een zekeren Farizeër het middagmaal nuttigen. Andere Farizeën, alsmede wetgeleerden en schriftgeleerden, waren eveneens aanwezig. Jezus liet opzettelijk de ceremonie van het handen wasschen na, welke alle anderen van het gezelschap nauwgezet nakwamen, alvorens aan tafel te gaan. Deze nalatigheid veroorzaakte een afkeurend gemompel, zoo niet een openlijk foutzoeken.

Jezus nam de gelegenheid waar, door scherp kritiek uit te oefenen op de uiterlijke vormen der Farizeën, welke Hij vergeleek met het reinigen van drinkbekers en schotels aan den buitenkant, terwijl ze binnenin vuil bleven. „Gij onverstandigen” zeide Hij „Die het buitenste heeft gemaakt, heeft Hij ook niet het binnenste gemaakt?”

Met andere woorden kunnen wij vragen: heeft God, Die de uiterlijke waarnemingen der wet heeft daargesteld, niet eveneens de innerlijke en geestelijke vereischen van het Evangelie verordineerd? In antwoord op een vraag van een der wetgeleerden, betrok Jezus ook hen in Zijn striemend verwijt. De Farizeën en schriftgeleerden gevoelden zich beledigd door de kritiek, waaraan zij waren onderworpen en „begonnen hard aan te houden en Hem van vele dingen te doen spreken; Hem lagen leggende, en zoekende iets uit Zijn mond te bejagen, opdat zij Hem beschuldigen mochten.” Daar de woorden van onzen Heere bij die gelegenheid eveneens in Zijn laatste aanklacht tegen het Farizeïsme worden gebezigd, later in den tempel, kunnen wij een verdere beschouwing daarvan achterwege laten, totdat wij later die merkwaardige gebeurtenis opnemen.⁴⁾

(Wordt vervolgd).

¹⁾ Luk. 11 : 37-54.

²⁾ Luk. 11 : 14-28; zie hoofdstuk XVIII.

³⁾ Luk. 11 : 29-36; zie Hoofdstuk XVIII.

⁴⁾ Matth. 23.

ONDER DE HOLLANDERS IN HET ROTSGEBERGTE

Vanuit Salt Lake City werd bericht ontvangen van Broeder Willem van Gelderen, dat hij en zijn vrouw, Zuster Wilhelmina van Gelderen-Vriens en hun dochtertje Willy, allen voordien leden der Rotterdamsche gemeente, veilig in de stad der Heiligen hoog in het Rotsgebergte zijn aangekomen na een zeer aangename reis. Hij berichtte, dat zij met

velen hunner oude vrienden, die in het verleden vanuit Holland naar Amerika waren vertrokken, opnieuw vriendschap hebben gesloten.

Broeder van Gelderen was voor zijn vertrek naar Amerika president der Rotterdamsche Zondagsschool, en hij en zijn gezin hebben op 17 September j.l. per s.s. „Statendam” Holland verlaten.

De Kerk en haar Zending (Vervolg van bldz. 329)

is, doch een middel tot het geestelijk en voortdurend welzijn. De Heiligen der Laatste Dagen hebben zelfs lof afgedwongen van haar bitterste vijanden door haar succes als staats- en gemeenschapsbouwers. Doch over het algemeen hebben vrienden en vijanden der Kerk niet immer een juist inzicht in het feit, dat de energie en scheppende macht achter al haar pioniers- en kolonisatie-arbeid een godsdienstig geloof is geweest, hetwelk de menschen heeft geïnspireerd tot edele opoffering, wanneer zulks in het belang van de menschelijke gemeenschap werd gevraagd.

Deze macht der Kerk, om mannen en vrouwen tot edele daden aan te zetten en haar macht, om de geestelijke en eeuwige waarden aan te toonen in de gewone taken des levens, werd duidelijk bewezen in een dramatisch voorval, hetwelk zich tijdens de jaren 1849 en 1850 afspeelde. Te dien tijde waren enkele honderden jonge „Mormonen”, aangeworven voor den Mexicaanschen oorlog, uiterst voor den legerdienst in Californië; en het waren enkelen dezer jonge mannen, die werkten aan de Zutter Millrace, toen het goud werd ontdekt, hetwelk de oogen der menschen van alle deelen der wereld op die plaats vestigde. Die jonge mannen, die het eerste goud in Californië hadden aangetroffen, vertrokken vandaar naar de valleien der bergen, ten einde liever hun lot met dat der Kerk te deelen, dan in het schoone Sacramento te blijven met zijn groote kansen op rijkdommen voor de ijverigen en gelukkigen. Weinig episoden der menschelijke geschiedenis toonen duidelijker aan

de overwinning van de geestelijke over de stoffelijke machten van het leven.

Hoewel deze jonge mannen over de bergen en woestijnen van Californië en Nevada zich een weg baanden, met het gelaat naar de rijzende zon gewend, zouden zij niet in hun tehuizen terugkeeren, aangezien hun tehuizen door het gepeupel in Illinois waren verwoest. Zij keerden terug naar het lichaam der Kerk, hetwelk zich nog maar kort daarvoor op de Groote Zoutvlakte had gevestigd, om daar voor de noodzakelijkheden des levens te moeten strijden tegen de Indianen en een droog klimaat. En terwijl deze jonge mannen oostwaarts trokken, ontmoetten zij andere jonge mannen, die heentogen naar de goudvelden, welke de Mormoonsche jongens zoo juist den rug hadden toegekeerd. Want zij geloofden en de jeugd dezer Kerk gelooft het nog, dat het Evangelie de grootste schat des levens is — het is de Paarl van Groote Waarde, waarover door den Heiland werd gesproken.

Deze transformeerende en steunende macht van een groote godsdienstige overtuiging is vanat den dag van hun oorsprong tot op dit uur met de Heiligen der Laatste Dagen geweest en heeft hen tot de groote pionierskerk der moderne tijden gemaakt. Heden omvat haar pioniersarbeid twee beteekenissvolle terreinen, godsdienstondericht en economische verzekerdheid. Met de hooge trouw van liefde en onzelfzuchtige toewijding blijft ze haar leden inspireeren en gaat voort tot een oplossing van hedendaagsche vraagstukken. Aldus is haar wereldzending verzekerd.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

SPECIALE VERGADERINGEN

Zendingen van het Rotterdamse district kwamen met pres. en Zr. Murdock bijeen in een zendingenvergadering te Gouda op Zaterdag, 9 October j.l. Zij bezochten eveneens de Zuid-Hollandsche Aardewerfabriek, de Groote Kerk met haar schoone glas-in-lood vensters, een kaasfabriek en het stadhuis, waardoor hun veel van de in Holland bestaande industrieën werd bijgebracht.

Des avonds werd met de Heiligen en vrienden dier stad een speciale vergadering gehouden.

Eenzelfde vergadering werd Maandagavond, 18 October j.l., te Arnhem gehouden, waarbij de zaal geheel gevuld was. De zendingen van het Utrechtsche district met den zendingspresident en echtgenoot waren aanwezig en namen deel in het programma.

GRONINGSCHЕ CONFERENTIE

Meer dan 250 mensen, waarvan de meesten vreemden, waren aanwezig op de openluchtvergadering te Broek o/ Akkerwoude, gehouden op Zaterdag, 16 October j.l. President F. J. Murdock, ouderlingen William Mulder, Frank B. Jex en Powell van Komen spraken den vergaderden toe op de plaats, waar 76 jaar geleden de eerste bekeerlingen tot de Kerk in Holland werden gedoopt en waar een jaar geleden te hunner nagedachtenis een monument werd onthuld.

De vergaderingen der conferentie werden geleid door Oud. A. Bond Denhalter, president van het Groningsche district. Een flinke opkomst mochten alle vergaderingen boeken

en de sprekers waren Pres. en Zr. Murdock, alsmede enkele zendingen en lokale leden.

Zondagmorgen stond de vergadering onder leiding van de Zondagschool, terwijl zoowel kinderen als volwassenen deelnamen aan een interessant programma. Een tentoonstelling, verzorgd onder leiding van Zondagsschool-opziener William Mulder, gaf de verschillende onderdelen van het Zondagsschoolwerk weer.

DOOPDIENST

Tijdens een te den Helder op 2 October j.l. gehouden doopdienst werden door Oud. Glenn H. Lybbert de volgende personen in zee gedoopt: Lolke Klaas Koopmans en Woutertje Koopmans geb. Roeda.

Wij vertrouwen van ganscher harte, dat deze personen op den door hen ingeslagen weg vol geloof en vertrouwen zullen voortgaan en wenschen hun God's keurzegeningen toe.

BENOEMINGEN EN VERPLAATSINGEN

Oud. Arie van Essen is vanuit Arnhem, alwaar hij als gemeentepresident arbeidzaam was, overgeplaatst naar Groningen, waar hij zal samenwerken met Oud. Dean Nuttall. Oud. Gordon Swapp is vanuit Rotterdam-Zuid naar Arnhem geroepen, waar hij Oud. van Essen als gemeentepresident zal opvolgen, terwijl Oud. Richard S. Lewis Groningen heeft verlaten, ten einde in Rotterdam-Zuid te arbeiden. Oud. Garth G. Nebeker is thans te Delft als gem. president werkzaam in de plaats van Oud. Tom B. Ingram, die naar Groningen is overgeplaatst.

* * *

Wij dienen zacht te zijn in ons oordeel, omdat vaak de fouten van anderen ook de onze hadden kunnen zijn, wanneer wij in de gelegenheid waren geweest, ze te begaan. — Dr. Alsker.

INTERESSANT ALLERLEI

MELK wordt in Australië steeds meer een volksdrank. Verleden jaar werd te Sydney de record-kwantiteit verbruikt van 152.090.000 liter of een gemiddeld van ongeveer een halve liter per persoon per dag, zulks naar aanleiding van de grootste reclame-campagne der melkbedrijven, ooit in het land ondernomen. De melkbars hebben er zeer toe bijgedragen, om Sydney aan de melk te krijgen. De eerste bar werd 5 jaar geleden geopend en nu zijn er alleen over die stad reeds 200 verspreid. Met een hernieuwde reclame- en publiciteits-campagne hoopt het Melkcomité van Sydney het verbruik van melk te verhoogen tot een liter per persoon per dag.

EEN ELECTRISCHE installatie is aangebracht in Kent, Engeland met het doel, het houden van een redevoering na een diner tot tien minuten te beperken. Ze bestaat uit een groot gezicht met een uitgestoken tong, welke gaat bewegen, wanneer de spreker het woord neemt. Na acht minuten knipoogt een der oogen ter waarschuwing; en indien de spreker de tien minuten overschrijdt, hult het apparaat de geheele kamer in volslagen duisternis, waardoor den luisteraars de kans wordt gegeven, zonder veel storing rustig de kamer uit te sluipen.

DE JONGEMENSCHEN van Joplin, Missouri, Ver. Staten zijn in de weer geweest, ten einde hun stad te zuiveren van de dobbelziekte, door een anti-ondeugd campagne, welke eindigde met een algeheele opruiming. Verleden voorjaar stond de 22-jarige Ed. Cleaver voor de jeugdorganisatie van zijn kerk en sprak over de automaten-zaken, het dobbelen en de ondeugden in de stad. Aldus begon een beweging, waarbij zich spoedig andere jeugdorganisaties aansloten, en waarbij ingrijping door de wet werd gevraagd en het verbannen van ondeugd.

Verzoekschriften werden op alle scholen gecirculeerd en den gemeenteraad voorgelegd. De jongens en meisjes vroegen eveneens den burgemeester om toestemming, om rustig te mogen posten bij alle plaatsen, waar automaten in gebruik waren. Het gevolg hiervan was een uittocht van ongeveer 2500 automaten of dobbelspelen, en gerechtere lijke vervolging met als gevolg, dat door 108 gerechtere lijke aanklachten de staatsschoolfondsen met meer dan 10.000 dollar werde verrijkt.

In Joplin bevinden zich geen automaten meer en de jeugdige leiders blijven op hun hoede en staan gereed, om bij het eerste teken van dobbelen of ondeugd in te grijpen.

POSTERS worden in Noord Carolina in de Vereenigde Staten uitgegeven door het Controle-comité van het Alcoholisme, waarop de foto is aangebracht van Generaal Robert E. Lee met zijn mededeeling tot de jeugd: „Mijn ervaring in het leven heeft mij er van overtuigd, dat aangezien matigheid en zelfbeheersching in alle dingen aanbevelenswaardig en doeltreffend zijn, het onthouden van sterke dranken de beste beveiliging is van moralen en gezondheid”. De actie is een deel van een algeheele onthoudingscampagne, welke door de zuidelijke geheelonthouders wordt gevoerd, en in de plaats treedt voor een onlangs uitgegeven verbod op de dranktentoonstellingen in den zuidelijken staat.

MET EEN SNELHEID van 205 K.M. per uur over het meer van Maggiore scherend, vestigde Sir Malcolm Campbell, Engelslands vermaarde sportsman, op 2 September j.l. een nieuw wereldrecord, waardoor hij den gewezen recordhouder, Gar Wood van Amerika met meer dan 8 K.M. per uur versloeg. Hij vestigde dit record op één dag na twee jaar, nadat hij op 3 September 1935 op de Bonneville Zoutvlakten van Utah het snelheidsrecord te land vestigde.